

{jcomments off}Milý čtenáři našeho časopisu, po zájmu o další informace o tzv. malých léčích, jsem rozhodl Vám představit další lék, který si velmi cením ve své lékárnice. Je to třezalka tečkovaná, slovensky ľúbovník bodkovaný, což určitě není náhoda, ľúbiť znamená milovat. Samozřejmě z toho můžeme vyvodit, že se jedná o velmi magickou rostlinu, což dokazuje i historie jejího používání, které se datuje už na 2000 let. Používala se hlavně kvůli rychlému zacelování ran. Naši přední čeští léčitelé jí mezi léčivými bylinami řadí na první místo, jako přirozené antibiotikum, na čištění krve, má protizápalové účinky. To, že rostlina je účinná i na povzbuzení imunitního systému se podařilo dokázat až v poslední době. Nejvzrušivější léčivý účinek třezalky objevili v roce 1988 na new – yorské univerzitě a velký podíl na tom měli i pracovníci Weizmannova institutu. Konkrétně to, že droga má „dramatický“ účinek na virusové kmeny, mezi nimi i na virus HIV, který jak je známo zapříčiňuje AIDS. Od té doby byly vyzkoušený preparáty z třezalky u několika pacientů, kde bylo dosaženo pozitivních výsledků.

Listy a květ třezalky obsahují zvláštní žlázy, které na dotek vylučují rudý olej. Květ obsahuje katechinové trísloviny, flavonové glykosidy (hyperosid), rutin, quercetin, silici, červené barvivo hypericin, pryskyřici, organické kyseliny, provitamin A, vitamin C a další.

Starí křesťané pojmenovali tuto léčivku na bylinu svatého Jana, protože si mysleli, že rostlina prolévá své krvavé slzy na výročí stětí svatého Jana Křtitele, 29. srpna. V 1. století římský léčitel Plinius doporučoval vinný macerát na hadí uštknutí. Řecký doktor Dioskoridés jí používal vně při popáleninách a vnitřně jako projímadlo, na vybuzení menstruace, i při léčbě ischiasu a malárie.

Podle řecké a římské pověry rostlina poskytuje ochranu před uhranutím čarodějnic, pohanská pověra věřila, že třezalka zažene zlé duchy. Převzali to i křesťané a bylinu pálili na vatrách radosti na den svatého Jana na očistění vzduchu, na odpuzení zlých sil a na zajištění velké úrody.

Podle tzv. Doktríny signatur – což je nauka, která podle vnějších znaků rostliny posuzuje její léčivé účinky, rudé byliny jsou vhodné na léčbu ran, z toho nevyjímá třezalku, která prolévá „rudou krev“. V 16. století John Gerard o ní píše „je to nejlepší léčivka na hluboké rány, dobrá na povzbuzení močení a na vypuzení močových kamenů. Londýnský lékopis v roce 1618 ve svém prvním vydání doporučuje třezalku pomlít a zamíchat do oleje a tuto masu nechat luhovat na slunci 3 týdny. Tento macerát doporučovali na rány a pohmožděniny a používali jí tak po století. Nicholas Culpeper, slavný anglický herbalista 17. století, o ní píše: Třezalka je jedinečný lék na rány, pijme ji povařenou ve víně, odstraní vnitřní rány a pohmožděniny, mast otevře vředy, rozpustí otoky a zahojí rány. Pomůže při zvracení a tuberkulóze.

První osadníci vzali sebou třezalku do severní Ameriky, ale přišly na to, že už jí Indiáni znají a používaly místní odrůdu třezalky. A to stejným způsobem jako v Evropě jako tonikum, při průjmu, horečkách, proti hadímu uštknutí, při ranách a kožních problémech. V 19. století významný americký lékař botanik Charles Millspaugh používal rostlinu v širokém měřítku na hojení ran v občanské válce. Tehdy se uplatnila i v homeopatii, která v té době měla

rovnocenné postavení s ortodoxní medicínou. Doporučovali jí v mastičkách na rány, astma, kousnutí, ischias, průjmy, zvláště na zlatou žílu a určité formy paralýzy. V té době se uplatnila i u amerických eklektiků, kteří sloučily v té době poznatky vědy, homeopatie a fytoterapie do jednoho hnutí rozšířeného po Americe, užívali jí na „hysterii“ (menstruační problémy), z důvodu nepopíratelného účinku na nervový systém a páteř.

Léčivé účinky třezalky se zkoumaly hlavně v Německu a v bývalém Sovětském svazu. Zjistilo se, že obsahuje potenciálně na imunitu působící chemické sloučeniny (flavonoidy) a vedle toho i další látku tzv. hypericin, který má antivirozní a antidepressivní účinek. Další výzkumy zjistily antibakteriální, proti houbové a protizánětlivé účinky. Vykázala i účinek proti virusu HIV, díky sloučenině hypericin. Dále se s ní experimentovalo při leukémii, kde v laboratorních podmínkách dosáhli výborných výsledků. V roce 1989 publikovali v odborném časopise, zabývajícím se případy AIDS, případy léčené třezalkou, kde zlepšily tyto kritéria: imunita, zvýšila se váha pacientů, lepší chuť k jídlu a zlepšení celkové pohody. Rány: v rudém oleji je hypericin s antibiotickým účinkem, což brání infekci, podle německých výzkumů jsou třezalkové masti dobré na popáleniny. Tyto výzkumy dokázaly i protidepresivní účinek třezalky, díky hypericinu, který vstupuje do reakce s enzymem monoamin – oxidem, jedná se o pomalé působení, doba kumulace je 2 – 3 měsíce.

Kontraindikací jsou těžší formy cukrovky a pylové alergie, velmi nízký krevní tlak, metastazující nádorové onemocnění. Z nežádoucích účinků je třeba uvést přecitlivělost na UV záření, vnitřní předávkování může vyvolat průjem a vnitřní krvácení. Tyto vedlejší účinky skvěle vykryje homeopatie, která je geniální v tom, že nám umožňuje použít bezpečně léky, které jsou v surovém stavu prudce jedovaté. Podle mého názoru homeopatie ještě rozšířila použití třezalky a to i na oblasti, o kterých se ani starým bylinkářům nezdálo! Pokusím se Vám to dokázat na následujících řádcích.

Stauffer: *Hypericum* má speciální účinek na konečník, na hemeroidy. Je to „arnika nervů“ – což je i můj názor!

Nespavost a napětí, doprovází palpitace. Velká žízeň, malá chuť k jídlu, tlak v žaludku. Náhlé vystřelující bolesti podél nervových drah šířící se nahoru po traumatech. Velmi citlivé krční obratle, znecitlivění a mravenčení.

Indikace: na následky otřesů mozku a míchy, traumatické narkózy. Křeče; neurastenie. Parietální bolest hlavy a anémické stavy s poruchou krevního oběhu. Poranění nervů. Vně na rány v mateční tinktuře zabrání tetanu.

Podobné účinky: Arn , Staph , Calend , Ruta

Případ č. 1 2. 10. 99

6 – letá holčička, jmenuje se Dora. Léčená konstitučně *Lycopodium* od konce roku 98. Přichází ke mně po telefonické domluvě v sobotu ráno. A to kvůli problému po očkování, které bylo dne 28. 9. 99, to je ve úterý. Malá sotva ví chodit, táhne za sebou nohu při chůzi. Okolo vpichu je bolestivé na dotyk, vpich je z boku na pravém stehně. Dora si stěžuje na bolest nohy vpravo, od kyčle až po koleno. Zjišťuji otok kolena více vpravo na boku.

Ptám se: Co bylo a kdy se objevily problémy? Matka vypráví : V úterý byla na vakcinaci, v 13 hodin dostala Ditepe. Ještě ten den začala kulhat. Ve středu výrazné zhoršení, už ráno se budí se zvýšenou teplotou, s bolestí hlavy, očí a záchvaty kašle. Teplota stoupala , v 11 hodin už měla 39 ° C. Dali jí obklady z brambor a k večeru teplota klesla. Ve čtvrtek byla ve škole, jela autobusem. V pátek už jí museli vézt autem do školy i zpět.

Takže to jsou úvodní informace případu a homeopat se musí vyptávat dále a samozřejmě pozorovat. Okolí rány je ztvrdnuté, opuch od včera večer. Matka jí ani neví zvednout, bolí jí i vlastní váha nohy, že jí visí dolů. Neví ohnout nohu, že ji táhne, má tvrdé stehno, bolest je píchavá, teď se bojí doktorů. Nechce jíst ani čokoládové lupínky, což je její oblíbené jídlo a nejí ani ve škole. Nevolnost v autě, zbledla při vystoupení z auta, po jízdě bolest žaludku. Dotek zhoršuje, dovolila mámě jenom jemně masírovat vnitřní stranu stehna. Pohyb je bolestivý, táhne nohu, nepokrčí jí. Ve středu už nechtěla obklady, vše pociťovala studené. Při ohnutí nohy se bolest šíří dolů. Bojí se píchnutí, předtím neměla žádný problém při očkování, jenom zčervenání v oblasti vpichu. Má pocit těžké nohy, je těžší než druhá, je teplá až horká, jakoby zápalené. Ráno se vzbudila, že je jí více teplo, chce více tekutiny. Při nesení si přidržuje nohu, neví unést od bolesti ani její váhu.

Z toho usuzuji, že se nejedná o vedlejší účinek očkování, ale o poranění větve stehenního nervu, kterou doktor při vakcinaci napíchl. Případ jsem ani nerepertorizoval, doporučil jsem Hypericum 200 CH, každou hodinu až do zlepšení. Podle mě se jednalo o akutní případ, proto jsem zvolil i akutní podávání léku. Výsledek nenechal na sebe dlouho čekat. V neděli už věděla vystříit nohu a v pondělí už byla bez problémů.

Nakonec bych Vás místo 2. případu seznámil s tím, jak jsem třezalku poznal a jak jí používám. S touto léčivkou jsem se seznámil už v dětství, kdy jsem s oblibou sbíral léčivé rostliny. Sbírali jsme je i do školy, ale i pro kapesné, které z toho bylo. Vždy jsem měl rád přírodu, takže jsem si už v té době detailně všímal léčivé rostliny a dokonalosti všeho živého okolo nás. Má matka sbírala též léčivky, pamatuji si, jak kytice třezalky visely na půdě, používaly jsme je do čaje, v té době nebyly v módě porciované čaje. V domácnosti jsme používaly hodně léčivých rostlin a zřídka kdy jsme navštěvovali lékaře.

K léčivkám jsem se vrátil po úmrtí matky v roce 1993, kdy jsem se začal zabývat fytoterapií a přes bylinky jsem se dostal k homeopatii. Nejdřív jsem s kamarádem sbíral léčivé rostliny, což osvěžilo mé znalosti z dětství, takže jsem neměl problém s určováním rostlin a jejich použitím. Po nějaké době jsem kolegu přemluvil, abychom dělali tinktury, což se mi jevilo výhodnější pro větší čistotu a pro delší uchování léčivých účinků léčivek.

A od tinktur už byl jenom krůček k homeopatii, takže jsme vyzkoušeli hodně léčivek v homeopatických potencích, které se nám v plné šíři osvědčily. To je vlastně oblast malých léků, které nejsou malé kvůli svému malému účinku, ale kvůli tomu, že jde o látky, které ještě nebyly důsledně vyzkoušeny a tudíž neznáme v plné šíři jejich účinky.

To jsem chtěl uvést na úvod a teď se vrátím ke třezalce. To, že je z ní výborný čaj jsem už věděl z dětství, ale ještě lepší je olej nazýván „ Janským “, který jsem použil při bolestech v uchu, při bolestech břicha u malých dětí, při popáleninách, kde se velmi osvědčila. Další výborné služby prokázala při poranění kůže, kde mohlo dojít k infekci nebo k otravě krve. S jistotou a bez problémů řešila tyto stavy, dále jsem vyzkoušel, že je velmi dobrá při pohmoždění konečku prstů, lůžka nehtů, kde bez problému tišila bolest a napomáhala zahojení tkáně. A to formou obkladů, kdy jsem dělal roztok z mateční tinktury! Výborná na poranění kůže, myslím tím poštipání, píchnutí hřebíkem, poranění nervů. Vnitřně v homeopatickém ředění je fakt

Třezalka tečkovaná (*Hypericum perforatum*)

Napsal uživatel vilcakul

Pondělí, 29 Březen 2010 17:23 - Aktualizováno Sobota, 07 Leden 2017 23:33

schopná zábránit otravě krve, což jsem už na sobě párkrát vyzkoušel. Dokonce jsem ji použil v případech po autohávárii, kde podaná po Arnice montaně vykazala výborné účinky, použitá i po úrazu elektrickým proudem, kde po Arnice v ředění 1 M odstranila problémy a uklidnila nervy. Ne nadarmo R. Gibson Miller uvádí ve „Vztahy homeopatických léků“, že *Hypericum* je komplementárním lékem k Arnice, je to 100% pravda. Tím jsem milým čtenářům chtěl přiblížit jeden lék z mnoha léků, pamatujte si, že je jedno jestli se jedná o malý lék nebo o polychrest, nejdůležitější je Zákon podobnosti a když neuspějeme s polychrestem zkuste i ty tzv. malé léky. Věřte, že nebudete litovat, vše souvisí se vším, a tak to vždy bude.